

Sedaj je sestava v rokah zvedenca, in nadejati se smemo, da jo bode »dotiral do popolnosti«. Da je to zelo potrebno in važno, pri nas Slovencih še nismo uvideli, ker ne vemo ceniti veljavo skrbno in pregledno sestavljene biblijografije, ki je, rekel bi, nekako merilo splošnega narodnega razvoja. Zakaj biblijografija nam pove, do kolike popolnosti se je vspel ta ali oni narod ali narodič, kje moramo zastaviti svoje moči in kreposti, da zamašimo zevajočo vrzel v literaturi itd. Zato je tudi želeti, da bi se gg. tiskarji, knjigotržci ne dajali toliko prositi, predno dopošljejo zaznamek tiskanih knjig v porabo dotičnemu poročevalcu ali naravnost prof. Perušku. Tudi hvalimo prof. P. za to, ker si je — uvažujoč žalostne naše knjigotržne razmere — pridobil »deželne poročevalce«, kar njemu gotovo olajšuje sestavo celotne biblijografije slovenske. Letošnji biblijografiji nimamo dodati nobene opomnje, k večjemu to, da se poročevalec za Primorsko ne piše Milan Premru, ampak Miroslav Premrou. *m. p.*

Levstikovih zbranih spisov je izšel ravnokar V., zadnji zvezek s to-le vsebino: Kritike in polemike, II. del. — Fran Levstik (životopis s pesnikovo podobo). — Izjava. — Levstikovi spisi, ki niso tiskani v tej zbirki. — Tolmač. — Kazalo.

Poročilo o tem zvezku in o Levstikovi prozi sploh (o njegovih poezijah je prinesel »Zvon« že obširno oceno v letniku 12. in 13.) priobčimo prihodnjič.

G. založnik nas je naprosil, naj objavimo, da se je možno naročiti na Levstikove zbrane spise tudi na obroke po dogovoru.

Radi primanjovanja časa in prostora smo morali odložiti za prihodnjo številko obširnejši razgovor o nekaterih novih nam došlih knjižicah in časopisih. Za to pot se moramo zadovoljiti s kratkim njih naznanilom.

Planinski vestnik. Glasilo »Slovenskega planinskega društva« v Ljubljani. Izhaja 25. dan vsakega meseca. Odgovorni urednik Jos. Hauptman. — Izdaja in zalaga »Slov. plan. društvo.« Tiska A. Klein v Ljubljani. — Prva številka je (dne 8. svečana t. l.) prinesla med drugim gradivom (vabilo, društvene vesti, razne novice, književnost itd.) tudi dr. Jos. Sernca »Spomine na Skuto« in L. Wöllfinga razpravo o »Obleki in opravi turistov«, ki se bode nadaljevala.

Zora. Glasilo slovenskega katoliškega dijaštva. Ureduje in izdaja Francišek Pavletič. Prvi letnik, I. zvezek. Na Dunaju. Tiskarna »Austria«, Franz Doll. 1895. — »Zora« izhaja po štirikrat na leto in stane za celo leto 80 kr., za dijake 50 kr. — Prva številka obsega 2 tiskani poli vel 8°.

Slovanske knjižnice je izšel 35. snopič s to-le vsebino: »Gorjupa naša kupa«. Obrazek iz zgodovine nadlabskih Slovanov v 19. stoletju. Poljski sp.: Lucijan Tatomir (»Lubawa«). Priredil S. Tugomil. Str. 64. — »Kazančiči«. Povest iz življenja Bošnjakov. Hrvatski spisal Ivan Lepušić. Poslovenil Ivan Čestimir. Str. 33.

»Pisateljem in prevajateljem se priporoča gosp. urednik in izdajatelj, naj bi mu doposlali tudi kaj večjih povestij, n. pr. za jeden cel snopič, pa tudi lahko za dva ali tri. Drobiža se je nabralo že veliko.« Tej želji se pridružujemo tudi mi, ker tudi menimo, da je drobiža že dovolj.

Program in poročilo kranjske deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu koncem šolskega leta 1893./94. Izdalo vodstvo šole. Na Grmu 1894. — Založila šola. Tiskal J. Krajec. Novo Mesto. S podobo grmske šole. — Veselilo bi nas, da nam je podalo vodstvo šole na (?) Grmu zopet samoslovensko poročilo, ako ne bi vedeli, da si je poleg tega privoščilo tudi še poseben nemški »Programm«, ki je po naših mislih celo nepotreben, a provzročuje deželi nepotrebnih stroškov. Tudi to naj še povemo vodstvu, da smo prejeli od neke, kakor se nam vidi, dobro po-

učene strani o grmskem »programu in poročilu« jako rezko oceno, a dejali smo jo »ad acta«, ker take stvari ne sodijo v leposloven list.

Knjižnica za mladino. Izdaja »zaveza slovenskih učiteljskih društev«. Urednik A. Gabršček. Izhaja zadnji dan vsakega meseca v trdo vezanih snopičih, obsežnih povprečno po 6 pól. — Snopič I. — V Gorici, 31. jan. 1895. Cena 20 kr. Cena naročnikom za 12 snop. 1 gld. 80 kr. — Obseg I. snop.: »Dva brata. Povest za dečke od 12—15 let, nagradena po prof. Ant. Bezenšku. Na podlagi italijanskega izvirnika spisal Dušan Mladinski. Str. 1—80. — Milosrčna Zorana. Povest za deklice 10—12 let. Nemški spisal Franc Frisch, z dovoljenjem gospoda pisatelja in založarne njegovih spisov prosto poslovenil Janko Leban, nadučitelj v Begunjah nad Cerkuico.« — O teh dveh nedavno izšlih povestih je narasla že kar cela literatura, tako obširne ocene so prinesli nekateri listi (»Učit. Tovarš«, »Slovenec«.) A videti je, da se končna sodba še ni izrekla; nadejati se nam je še duplik in replik. Nas bode skrb, da postrežemo svojim čitateljem z objektivno in samostojno kritiko.

Slovensko-nemškega slovarja Wolfovega je izšel sedemnajsti sešitek (str. 385—464), obsezajoč besede od »razglasja« pa do »sedmice«.

Poročilo o delovanji in stanji podpiralne zaloge slovenskih vseučilištnikov v Gradci za akademično leto 1893./4. Založil in objavil tačasni odbor. V Gradci 1894. Natisnila tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovci. — Pregled računov od vinotoka meseca 1893 do vinotoka 1894 nam kaže, da znaša omenjene podpiralne zaloge glavnica skupaj 8450 gld., da je imela dohodkov v tem času 1847 gld. 58 kr., troškov pa 1178 gld. 40 kr., in da ji je ostalo gotovine razpoložnine 669 gld. 18 kr. — Nje predsednik in blagajnik je dr. Gregorij Krek, c. kr. vseučilištni profesor in akademik.

Miklošičev prevod Mickjevičevega krimskega soneta: »Domovina«. Prof. dr. V. Jagić nam je poslal z Dunaja s prijaznim pismom v blagovoljno porabo Miklošičev prevod Mickjevičeve »Domovine«, ki ga je našel med drugimi popirji »svojega nepozabljivega učitelja.« Kakor nam poroča g. prof. Jagić, je pisan prevod z Miklošiča samega, toda še mladeniško roko; na dveh, treh mestih da so napisani s svinčnikom popravki, a g. profesor Jagić jih je dodal v prepisu pod zvezdico; mi smo jih dali natisniti pod števkami, a na strani in s kurzivnimi črkami. Gospod prof. dr. Jagić pa naj nam dovoli, da ga na tem mestu še jedenkrat prav toplo zahvalimo na poslanem dragocenem nam prispevku.

Prevod in opazke Miklošičeve slovejo od besede do besede tako-le:

»Domovina.

Iz krimskih sonetov Mickjeviča poslovenil Fr. Miklošič.

Po suhi plavam zdaj ravnici oceana,
Voz trava krije, voz ko ladja brodi;
Po šumnih senožetih mnogi cvetov rodi
Obdajejo erdeče otoke burjana.

Že mraz prihaja, ni ga pota ni kurgana,
Pogledam v nebo, zvezda naj me vodi;
Tam okno¹ se blišči, tam se danica rodi,
Tu Dnjestr, tam je lampa Akermana.

¹ meglu

Postojmo! Vse je tiho! piščijo žerjavi,
Ki jih sokola ne uzerla bi zenica;
In slišim, kjer se ziblje le metulj na travi,